12 25. febr. Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, um samþykktir um sýsluvegasjóði, sbr. lög nr. 50 17. maí 1947 og lög nr. 37 23. maí 1959, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1960.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

13 25. febr.

SAMÞYKKT

um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Í Vestur-Ísafjarðarsýslu skal vera sýsluvegasjóður. Kostnaður við þær vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslufélaginu, greiðist úr sýsluvegasjóði.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

Í Auðkúluhreppi:

1. Mosdalsvegur, af Vestfjarðavegi við Svínú um Mosdal að Hokinsdal.
2. Stapadalsvegur, af Álftamýrarvegi hjá Álftamýri að Stapadal.

Í Þingeyrarhreppi:

3. Hofsvegur, af Haukadalsvegi utan Sandár að Hofi.
4. Bakkavegur, af Hofsvegi hjá Múla um Bakka á Þingeyrarveg í Brekkudal.

Í Mýrahreppi:

5. Hjarðardalsvegur, af Dýrafjarðarvegi að Fremri Hjarðardal.
6. Klukkulandsvegur, af Núpsvegi að Klukkulandi.
7. Lækjarvegur, af Núpsvegi að Læk.
8. Arnarnesvegur, af Ingjaldssandsvegi að Arnarnesi.
9. Brekkuvegur, af Ingjaldssandsvegi að Brekku.
10. Hraunsvegur, af Ingjaldssandsvegi að Hrauni.
11. Ingjaldssandvegur, frá Sæbóli á Ingjaldssandi fyrir Hrafnaskálanúp að Dalssjó í Valþjófsdal.
12. Hálsvegur, af Ingjaldssandsvegi að Hálsi.

Í Mosvallahreppi:

13. Hólsvegur, af Ísafjarðarvegi að Hóli.
14. Vaðlavegur, af Hjarðardalsvegi að Vöðlum.
15. Bryggjuvegur, af Hjarðardalsvegi að hafskipabryggju.
16. Þórustaðavegur, af Hjarðardalsvegi að Þórustöðum.
17. Ytri-Hjarðardalsvegur, af Hjarðardalsvegi að Ytri-Hjarðardal.
18. Tunguvegur frá Dalssjó að Tungu í Valþjófsdal.
19. Dalshúsavegur, af Tunguvegi um Kirkjuból að Dalshúsum.

Í Flateyrarhreppi:

20. Eyrarhjallavegur frá Flateyri að Klofningshrygg.
21. Breiðadalsvegur, af Flateyrarvegi að Fremri-Breiðadal.

Í Suðureyrarhreppi: 13
22. Vatnadalsvegur, af Suðureyrarvegi að Vatnadal. 25. febr.

Sýsluvegur nær ekki nema að heimatúni býlis. Þetta gildir þó ekki, þar sem sýsluvegur liggur gegnum tún jarðar eða býlis.

3. gr.

Fjárframlög til sýsluvega skulu fara eftir ákvörðun sýslunefndar hverju sinni.

4. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum fasteignum innan sýslunnar. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi, af ábúanda hverrar jarðar, en eiganda hverrar lóðar eða húseignar í kauptúnum. Sýslunefnd ákveður jafnan fyrir eitt ár í senn, hve hár skuli vera það ár vegaskattur af löndum og lóðum, en hann má ekki lægri vera en 2 af hverju þúsundi virðingarverðs samkvæmt fasteignamati, og ekki hærri en 12 af þúsundi. Vegaskattur af húseignum skal jafnan vera helmingi lægri að hlutfallstölu en ákveðið hefur verið af löndum og lóðum.

Þegar ákveðinn er vegaskattur, skal miðað við áætluð gjöld til vegabóta, að viðbættri eyðslu umfram áætlun undanfarið ár, en að frádregnu áætluðu tillagi ríkissjóðs, ef til þess kemur. Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánum, teknum til vegabóta, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin, að fengnum tillögum vegamálastjóra.

5. gr.

Vegaskatt er hreppsfélagi heimilt að greiða úr sveitarsjóði að nokkru eða öllu leyti, sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða á lögmætum sveitarfundi og sé tilkynningin þar um komin til sýslumanns fyrir 1. apríl.

Gildir sú skipun þar til fundarsamþykktin er úr gildi numin með sama hætti. Jafnar þá hreppsnefndin skattinn niður með útsvörum og skal hreppsnefndaroddviti greiða hann sýslumanni á gjalddaga. Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð, eða jarðarhluta, en er þar ekki útsvarsskyldur, eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir, og er þá hreppsnefnd heimilt að krefja eiganda um vegaskattinn sem þúsundgjald af eigninni, eftir því sem hann er ákveðinn að lögum. Gjald þetta hefur lögtaksrétt.

6. gr.

Í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skal hálfur vegaskatturinn renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vegagerðar innanhrepps á því á ári að minnsta kosti jafnmiklu fé úr sveitarsjóði, sem hálfum vegaskattinum nemur, auk hreppsvegagjaldsins, sem það hefur til umráða það ár, og hafi hreppsvegagjaldið þá verið ákveðið með hámarki þeirrar upphæðar á hvern verkfæran mann, sem lög heimila.

7. gr.

Heimilt er sýslunefnd að ákveða einstökum hreppum misjafnt hundraðsgjald, er miðist við þau afnot, sem hrepparnir hafa af vegakerfi sýslunnar. Hámark hundraðsgjalds í einstökum hreppi má ekki vera meira en 30% hærra en meðalgjald í sýslunni.

Nú er lagður akvegur í gegnum hreppinn, eða aðallega í þágu hreppsins, og heimilast þá sýslunefnd að setja sem skilyrði fyrir framlagi úr sýslusjóði, að hreppurinn sjái um, að lagt verði fé á móti, eftir nánari ákvæðum sýslunefndar í hvert sinn.

13
25. febr.

8. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús og þinghús. Ráðherra er heimilt, eftir tillögum sýslunefndar að undanþiggja skattgjaldi að einhverju leyti eyjajarðir ásamt húsum og lóðum á þeim, enn fremur að ívilna að einhverju leyti jörðum, sem eru í mjög háu mati vegna sjávarhlunninda.

Á sama hátt má einnig ívilna þeim kauptúnum, sem eru sérstakt hreppsfélag og hafa lítil not af vegakerfi sýslunnar.

9. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins yfirstandandi ár.

Afrit af sýsluvegareikningum, ásamt áætluninni, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

10. gr.

Sýsluvegasjóðurinn skal fá tillög úr ríkissjóði, og fer jafnan um rétt hans til þeirra eftir því, sem ákveðið er í gildandi lögum um samþykktir um sýsluvegasjóði.

11. gr.

Gjöld samkvæmt samþykkt þessari má taka lögtaki eftir lögum nr. 29 16. des. 1885, sbr. 1. gr. laga nr. 102 19. júní 1933.

12. gr.

Fyrir brot gegn samþykkt þessari skal sá, er sekur verður, greiða 10—200 kr. sekt, er rennur í sýsluvegasjóð, og fer um mál út af slíkum brotum að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, um samþykktir um sýsluvegasjóði, sbr. lög nr. 50 17. maí 1947 og lög nr. 37 23. maí 1959, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1960.

Ingólfur Jónsson.

Brynj. Ingólfsson.